

عنوان مقاله:

ارتقاء کیفیت نگهداری بناهای تاریخی با رویکرد مدیریت و منظر شهری

محل انتشار:

ماهنامه پایا شهر، دوره 6، شماره 63 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

ایلناز صادقی - کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی - دامغان

معصومه چهارمحال - کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی تهران غرب

اکرم محمدی - کارشناسی ارشد تکنولوژی معماری دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

شهرها با توجه به پیچیدگی های اجتماعی محیطی اقتصادی و کالبدی نظامی که دارند در هم تنیده و متنوع می باشند و سطحی از مدیریت و برنامه ریزی فراگیر و جامع را برای دوام خود طلب میکنند. بناهای تاریخی در عین حال که سند گویای تمدن کهن به حساب می آیند جلوه گاه ارزش های دیرین اند که انتقال پیام فرهنگ و تمدن میان نسل ها هستند چنانچه حلقه اتصال بین مالک، شهرداری، میراث فرهنگی و سرمایه گذاران بخش خصوصی به صورتی منسجم ایجاد شود و گام هایی سازنده در این راستا برداشته شود حفظ آن به عنوان یک مولفه فرهنگی، دغدغه مسئولان و مردم خواهد شد و کمتر شاهد تخریب این داشته های گران بها خواهیم بود. حفظ و احیای آن ها می تواند منبع فرهنگی و اجتماعی گران بهایی برای نسل های آینده باشند. این امانات ترکیبی از دانش، هنر، هویت و تجربه اند و قابلیت احیا و تغییر کاربری در راستای توسعه پایدار دارند. مدیریت شهری فراتر از وظایف سنتی خود عمل می کند و به عنوان یک مسئولیت استراتژیک با پیامدهای عملیاتی متعدد، با حوزه های قدرت، سیاست، اجتماع و اقتصاد شهری تعاملات ناگسستنی برقرار می سازد. در این راستا، حفظ و نگهداری میراث فرهنگی، به ویژه بناهای تاریخی، به عنوان هویت ساز و معرف فرهنگ و تمدن، نقشی کلیدی در توسعه پایدار شهری و ارتقا منظر شهری ایفا می کند. پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش مدیریت شهری در ارتقای کیفیت نگهداری بناهای تاریخی در کلانشهر تهران و بهبود منظر شهر به انجام رسید. این پژوهش از نوع همبستگی بوده و با گردآوری اطلاعات از کارکنان و مدیران شهرداری تهران، به بررسی رابطه بین متغیرهای مرتبط با مدیریت شهری و کیفیت نگهداری بناهای تاریخی پرداخته است. داده ها با استفاده از پرسشنامه جمع آوری و با روش معادلات ساختاری و نرم افزار SmartPLS تجزیه و تحلیل شدند. نتایج نشان داد که بین متغیرهای شهرداری، شورای شهر، اتاق بازرگانی و سایر ارگان ها با کیفیت نگهداری بناهای تاریخی، همبستگی معنی داری وجود دارد. این یافته ها حاکی از آن است که مدیریت شهری در سطوح مختلف سازمانی و در تعامل با سایر ذینفعان، نقشی کلیدی در ارتقای کیفیت نگهداری این میراث ارزشمند و همین طور منظر شهری ایفا می کند و مدیریت شهری در حفظ و ارتقای کیفیت بناهای تاریخی به عنوان نماد هویت و فرهنگ شهری، از لحاظ نگهداری، احیا و همچنین کمک به حفظ منظر شهر، نقشی اساسی بر عهده دارد. یافته های این پژوهش نشان می دهد که تعامل سازنده بین سطوح مختلف سازمانی شهرداری، شورای شهر، اتاق بازرگانی و سایر ذینفعان، در کنار برنامه ریزی و اجرای سیاست های کارآمد، می تواند به ارتقای کیفیت نگهداری بناهای تاریخی و حفظ این میراث ارزشمند برای نسل های آینده کمک کند.

کلمات کلیدی:

مدیریت و منظر شهری، کیفیت نگهداری، بناهای تاریخی، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2031038>

